

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. května 2020, **odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4** (podané v neprospěch obžalovaných toliko do výroku o trestu), **odvolání obžalovaného Jana P.**, nar. xxx v xxx trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx a **obžalované Gabriely Ž.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx, podaná proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 15. 1. 2020, sp. zn. 33 T 23/2019, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání státní zástupkyně a obžalovaných Jana P., nar. xxx a Gabriely Ž., nar. xxx **z a m í t a j í .**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, ze dne 15. 1. 2020, sp. zn. 33 T 23/2019, byl obžalovaný Jan P., nar. xxx v xxx a Gabriela Ž., nar. xxx v xxx, uznáni vinnými přechinem úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, a byli odsouzeni oba dle § 211 odst. 4 tr. zákoníku, a to obžalovaný Jan P. k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaná Gabriela Ž. k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená společnost Valine Group s.r.o, se sídlem Praha 3, Vinohradská 2029/124, a poškozená společnost ESSOX s.r.o., se sídlem České Budějovice, Senovážné nám 231, odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně, obžalování dne 7. 12. 2015 v Praze 4, na adrese Libušská 319/126, v autobazaru LASA - CARS s.r.o., IČ: 03553370, kde obžalovaný Jan P. jednal s osobou Antonín M., nar. xxx, o možném prodeji vozidla AUDI A4 AVANT 8E, rz xxx, vin WAUZZZ8E66A123318, kdy však k samotnému prodeji vozidla ani jiné dohodě o zprostředkování prodeje nedošlo, oba obžalovaní bez ohledu na tuto skutečnost nadále jednali a vystupovali jakoby k dohodě o prodeji nebo zprostředkování prodeje vozidla došlo, kdy obžalovaný Jan P. úmyslně přesvědčil jednatele společnosti Valine Group s.r.o., IČ: 02160951, Radka Š., nar. xxx, k nákupu vozidla na společnost Valine Group s.r.o., IČ: 02160951, s tím, že obžalovaný Jan P. bude moci vozidlo užívat a bude hradit splátky úvěru, tak za této situace obžalovaná Gabriela Ž. sepsala a za společnost LASA - CARS s.r.o. podepsala s Radkem Š. kupní smlouvu na předmětné vozidlo, ačkoli věděla, že společnost LASA - CARS s.r.o. nikdy nebyla vlastníkem vozidla a nebyla ani oprávněna ke zprostředkování prodeje, dále obžalovaná Gabriela Ž. sepsala a za společnost LASA - CARS s.r.o. podepsala a odeslala listinu Žádost/SMLOUVA O ÚVĚRU číslo/variabilní symbol 90140493, u spol. ESSOX s.r.o., IČ: 26764652, prostřednictvím tohoto úvěru měla být uhrazena část kupní ceny předmětného vozidla ve výši 139 300 Kč, kdy obžalovaní využili nevědomosti Radka Š. i společnosti ESSOX s.r.o. o tom, že k výkupu vozidla ze strany spol. LASA - CARS s.r.o. vůbec nedošlo, poté co Radek Š. zaplatil část kupní ceny vozidla ve výši 59 700 Kč obžalované Gabriele Ž. v hotovosti, a poté co spol. ESSOX s.r.o. schválila a dne 14. 12. 2015 vyplatila úvěr v částce 139.300,- Kč na účet spol. LASA - CARS s.r.o., zařídila přeposlání částky ve výši 139 000 Kč na bankovní účet č. xxx/5500, vedený na jejího syna Tomáše Ž., nar. xxx, ke kterému měla volný přístup a následně dle pokynů obžalovaného Jana P. zařídila

přeposlání částky ve výši 137.000,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500, společnosti AXOR CAPITAL s.r.o., IČ: 04015487, odkud jednatelka společnosti Nela M., nar. xxx, na základě pokynu obžalovaného Jana P. vybrala veškeré obdržené finanční prostředky a předala je obžalovanému Janu P., kdy výše uvedeným společným jednáním tak způsobili společnosti ESSOX s.r.o., IČ: 26764652, škodu ve výši 139 300 Kč a společnosti Valine Group s.r.o., IČ: 02160951, škodu ve výši 59 700 Kč.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolání jednak státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 v neprospěch obžalovaných, avšak toliko do rozhodnutí o uložení trestu, dále obžalovaný Jan P. proti výroku o vině i trestu, a rovněž obžalovaná Gabriela Ž., rovněž proti výroku o vině a trestu, potažmo tedy oba i proti výroku o náhradě škody.

4. Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ve svém odvolání poukázala na to, že se ztotožňuje s rozhodnutím o vině obou obžalovaných, má však za to, že tresty jsou nepřiměřeně mírné, a že obžalovanému P., který byl již 3x soudně projednáván, a dopustil se trestné činnosti v době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, by měl být uložen nepodmíněný trest odnětí svobody přísnější, nikoli na samé spodní hranici, a to trest odnětí svobody nejméně v trvání 2 let, kdy pokud jde o trest peněžitý, tento vzhledem k jeho exekučním řízením, nenavrhl. Pokud jde o obžalovanou Gabrielu Ž., ztotožňuje se s podmíněným trestem odnětí svobody, avšak má za to, že jmenované měl být uložen i peněžitý trest, který specifikovala ve výměře 15 000 Kč, se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců.

Státní zástupce intervenující u veřejného zasedání u Městského soudu v Praze dne 28. 5. 2020, v podstatě setrvala na tomto stanovisku, kdy navrhl uložení přísnějších trestů oběma obžalovaným.

5. Pokud jde o obžalovaného Jana P., ten ve svých odvolacích námitkách zdůraznil, že v žádném případě nenaplnil ani po objektivní, ani subjektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu, pro který je žalován. On sám žádnou úvěrovou smlouvu nesjednával, a žádný úvěr nečerpal, a trestné činnosti se mohly dopustit tak jenom osoby označené na těchto aktech, tedy nejen Gabriela Ž., ale i společnost LASA - CARS s.r.o., nebo i svědek Š.. Poukázal na to, že společnosti LASA - CARS s.r.o., měla klienty, kteří měli zájem o automobily, ale nemohli si automobil dovolit vzhledem k tomu, že měli nízký příjem, nebo si z jiných důvodů nemohli dovolit leasing. Za tímto účelem tato společnost si sama brala na sebe úvěry, aby tak vyhověla zákazníkům. Tvrdil, že Š. si v té době chtěl něco přivydělat, protože takto mohl získat určité provize. Obžalovaný dále uvedl, že nejen obžalovaná Ž., ale i Jiří L., Tomáš Ž. starší, měli propracovaný obchodní model jak přes třetí osoby, většinou obchodní společnosti „zprostředkovat“ úvěr na automobily pro osoby, které by ho jinak nedostaly. Společnost LASA - CARS s.r.o. poté inkasovala provizi od úvěrující společnosti, obchodní společnost, která úvěr získala, pak inkasovala odpočet DPH z vozidel, která si za úvěr pořídila. Z nájemného za vozidla byly hrazeny měsíční splátky úvěrů na tato vozidla. Obžalovaný pak poukazuje na to, že se jedná o sehranou skupinu obchodníků s ojetými vozidly (ostatně tuto skutečnost nelze vyloučit – pozn. předsedkyně senátu), avšak nelze jí jednoznačně užít jako obhajobu obžalovaného. Dále obžalovaný poukazuje na měnění výpovědí, zejména svědkyň S. a M., kdy S. byla jeho dřívější přítelkyní a M. je její dcerou. Obžalovaný připustil, že pro bazar LASA - CARS s.r.o. sháněl klienty. Uvedl, že nejspíše obžalovaná Ž. vyplnila a odeslala žádost o úvěr na předmětné vozidlo Audi A4, jehož vlastníkem byl pan Antonín M., přičemž uvedla, že vlastníkem vozu je společnost LASA - CARS s.r.o., a jako přílohu odeslala též kupní smlouvu, kde prodávajícím je LASA - CARS s.r.o. a kupujícím společnost Valine Group s.r.o., jejímž jediným společníkem a vlastníkem je svědek Radek Š.. Dle obžalovaného se tak úvěrového podvodu dopustila vlastně společnost LASA - CARS s.r.o. cestou obžalované Ž., kdy pouze na základě kopie technického průkazu vozidla AUDI AY společnost ESSOX s.r.o. vyplatila domnělému vlastníkovvi vozidla, společnosti LASA - CARS s.r.o. část kupní ceny ve výši 139 300 Kč. Není proto zřejmé, proč by tuto částku měla tato společnost poskytnout jemu obžalovanému Janu P., který se na nezákonném jednání nikterak nepodílel vyjma toho, že zprostředkoval kontakt s panem Radkem

Š., za což obdržel provizi ve výši 25 000 Kč, a 5 000 Kč za každé vozidlo, které bylo profinancováno společností Valine Group s.r.o. pana Radka Š..

Obžalovaný má za to, že společnost ESSOX s.r.o. zaslala peníze (139 300 Kč) na účet společnosti LASA - CARS s.r.o. Jediný jednatel společnosti LASA - CARS s.r.o., a to L., měl přístup k bankovnímu účtu této společnosti, částku obratem převedl na účet Tomáše Ž. mladšího, který mohli užívat jeho rodiče. Částka ponížena o 2 000 Kč byla poukázána společnosti Axor Capital s.r.o., jejíž jednatelkou je právě Nela M., která tuto částku vybrala. Ve své první výpovědi uvedla, že ji vrátila společnosti LASA - CARS s.r.o. proti příjmovému dokladu, následně pak změnila výpověď i s Ivanou S. s tím, že peníze předala P.. Dále obžalovaný poukazuje na to, že to byla právě Nela M., která obžalovaného seznámila s Radkem Š., který měl finanční problémy. Poukazuje na to, že společnost Valine Group s.r.o. si v inkriminovaném období vzala celkem 5 vozidel obdobným způsobem. Š. tak musel skládat akontace dle obžalovaného ve výši 300 000 Kč. Obžalovaný trvá na tom, že nedostal od Š. částku 59.700 Kč na akontaci. Doznal, že měl zájem o vozidlo Antonína M., chtěl ho koupit prostřednictvím společnosti Valine Group s.r.o. a formou nájmu hradit měsíční splátky na toto vozidlo, neboť vozidlo nemohl vlastnit z důvodu exekucí. Vozidlo bylo ve špatném technickém stavu, a nakonec si vlastník, tedy Jan M. vozidlo odvezl a prodal jej v Německu. Na tomto případě demonstroval obžalovaný podvodné taktiky společnosti LASA - CARS s.r.o. a společnosti ESSOX s.r.o. Dle jeho závěru společnost LASA - CARS s.r.o. i Radek Š. uvedli zkreslené údaje, má za to že žádná akontace ve výši 59.700 Kč nebyla ve skutečnosti složena. Má za to, že zde není žádný logický důvod, proč by to měl být právě on, který by měl z celého tohoto obchodu získat částku 139 300 Kč, když se na něm nijak aktivně nepodílel. Uváděl, že svědci měnili výpovědi v průběhu trestního řízení.

Navrhl, aby byl obžaloby zproštěn a na tomto návrhu setrval i u veřejného zasedání.

6. Pokud jde o odvolací námitky obžalované G. Ž., ta ve své podstatě uvedla, že se nedopustila trestné činnosti, je si vědoma své chyby, že dostatečně nezkontrolovala údaje uvedené v hlavičce smlouvy, především pak počet a specifikaci smluvních stran. Jednala na přímý pokyn svého nadřízeného p. Jiřího L., jednatele a jediného společníka společnosti LASA - CARS s.r.o., kdy ve společnosti měla na starosti toliko administrativní úkony, kdy žádost o zprostředkování úvěru nezpracovávala ona, ale právě L.. Tak tomu bylo vždy při obchodování se společností ESSOX s.r.o. a LASA - CARS s.r.o. Má za to, že obžalovaný L. v průběhu trestního řízení nemluvil pravdu. Plnila toliko úkoly, které jí zadával. Jestliže uvedla nepravdivé údaje, poté je neuvedla s jakýmkoli úmyslem. Obžalovaného nezná, nepojí ji s ním jakýkoli vztah, neměla jakékoli tušení o jeho postupu. Nesouhlasí s trestem, který jí byl uložen. Je osob u bezúhonnou a je-li poukazováno na to, že z trestné činnosti získala částku 2 000 Kč, měl jí být uložen trest nižší, event. alternativní.

Navrhuje proto, aby byla po zrušení rozsudku obžaloby zproštěna, a na tomto setrvala i u veřejného zasedání cestou svého obhájce.

7. Oba obžalovaní poté považovali odvolání státního zástupce za nedůvodné.

8. Městský soud v Praze jako soud odvolací, z podnětu všech tří odvolání shora uvedených, postupoval dle § 254 odst. 1 tr. řádu. Přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Na základě tohoto postupu poté dospěl k jednoznačnému závěru o správnosti rozhodnutí soudu prvního stupně stran viny obžalovaných, ale i stran uložených trestů a dospěl tedy k závěru o neopodstatněnosti odvolání všech tří odvolatelů.

9. Soud prvního stupně správně opatřil důkazy ve smyslu ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, a tyto poté správně vyhodnotil. Věnoval předmětné věci značnou pozornost, v dané věci opakovaně prováděl hl. líčení, a podrobně vyslechl svědky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

Vypořádal se řádně i s listinnými důkazy.

10. Jakkoli Městský soud v Praze po prostudování celého spisového materiálu dospěl k závěru, že ne toliko obžalovaní P. a Ž. měli být postaveni před soud, musel vycházet ze zásady „není žalobce, není soudce“, kdy má za to, že v dané věci lze shledávat pochybné praktiky především firmy LASA - CARS s.r.o., potažmo jejího vlastníka a jednatele Jiřího L., ale nepochybně i v postupu firmy Valine Group s.r.o., potažmo Radka Š. a nepochybně i firmy ESSOX s.r.o., kdy oba obžalovaní v podstatě toliko akceptovali, na první pohled neprůhledné, ale zcela účelové protiprávní jednání firem, spočívající ve své podstatě ve snaze prodat ojetá auta nesolventním klientům a prostřednictvím zprostředkovatele získat úvěr a profitovat na takovémto obchodu tak, jak již bylo shora naznačeno.

11. Je však nepochybné, že obžalovaný P. se do těchto praktik jednoznačně zapojil jakkoli se hájí tím, že nebyl důvod, proč by měl z takovéto transakce profitovat, a obžalovaná Gabriela Ž. akceptovala nepochybně tento postup, ačkoli musela vědět o tom, že se jedná o postup nezákonný a podvodný, zejména za situace, kdy předmětné vozidlo majitele Antonína M., nar. xxx, Audi A4 Avant 8E, RZ xxx, vin WAUZZZ8E66A123318 v podstatě nikdy nebylo majetkem společnosti LASA - CARS s.r.o., IČ 03553370.

Jakkoli se nepodařilo jednoznačně rozkrýt vztahy mezi vlastníkem společnosti LASA - CARS s.r.o., dále jednatelem společnosti Valine Group s.r.o., Radkem Š. a v neposlední řadě i společností spol. ESSOX s.r.o., zřejmě vyplývající z jejich „obchodní“ provázanosti, je naprosto jednoznačné, že jak obžalovaný P., tak obžalovaná Gabriela Ž. společným jednáním při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje, a způsobili takovým činem větší škodu, kterou nepochybně škoda ve výši 139 300 Kč je.

V tomto smyslu nelze uvěřit ani odvolacím námitkám obžalovaného, ani odvolacím námitkám obžalované, že by vědomě do této činnosti popsané ve výroku rozsudku soudu prvního stupně nebyli zapojeni.

12. V tomto rozsahu může odvolací soud jednoznačně odkázat na hodnotící závěry soudu prvního stupně, zejména pod bodem 17. a 18. odůvodnění napadeného rozsudku, který jednoznačně rozkrýl vztahy mezi jednotlivými firmami a popsal zapojení obou obžalovaných do této nesporně přinejmenším neetické v daném případě trestné činnosti.

Nesporně svědek M. se svým autem původně do autobazaru společnosti LASA - CARS s.r.o. přijel, setkal se s obžalovaným, předal v autobazaru dokumenty k předmětnému vozidlu, byly pořízeny pouze fotokopie a originály mu byly vráceny zpět. Odjel však s tímto vozidlem z autobazaru. Nedošlo k uzavření žádné kupní smlouvy, přesto byla tato sepsána jako by vozidlo bylo majetkem společnosti LASA - CARS s.r.o. Se společností Valine Group s.r.o., tato smlouva byla poté použita k uzavření smlouvy o úvěru, kdy veškeré formalities v tomto smyslu zprostředkovala obžalovaná Ž., evidentně na pokyny svědka L., což jí nezbujuje trestní odpovědnosti ve smyslu nevědomosti o tom, co činí či přepracovanosti v množství práce, kterou ve společnosti vykonávala.

Ostatně soud prvního stupně naprosto správně zdůraznil, že obžalovaná věděla o tom, že smlouvu podepsal také svědek Š..

Soud prvního stupně se podrobně zabýval předmětnými smlouvami i komunikací uskutečněnou prostřednictvím SMS mezi obžalovanou a svědkem Š., i když účast svědka L. v tomto nemůže odvolací soud vyloučit.

Soud prvního stupně zdůraznil, že z podkladů společnosti ESSOX vyplynulo, že běžnou součástí financování vozidla na úvěr bylo také předložení velkého technického průkazu, ten však společnost LASA - CARS s.r.o. v tomto konkrétním případě neměla, kdy z tohoto technického průkazu by byl evidentně patrný vlastník vozidla. Nakonec svědek M. předmětné vozidlo řádně prodal v Německu, což bylo prokázáno zprávou Magistrátu města Ústí nad Labem, dle níž vozidlo bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

registrováno na německého kupce (viz odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně a příslušná zpráva ve spise).

13. Soud odvolací neuvěřil ani obhajobě obžalovaného P., že předmětné auto Audi A4, mělo sloužit jemu, potažmo tehdejší jeho přítelkyni svědkyni S., kdy je možné a reálné, že obžalovaný uzavíral se Š. i jiné „obchody“. Městský soud v Praze se shoduje se závěry soudu prvního stupně o tom, že finanční prostředky nakonec doputovaly skutečně až k obžalovanému, tedy až na účet společnosti Axor Capital, k němuž měla dispoziční právo právě svědkyně Nela M., která tyto finanční prostředky vybrala a předala obžalovanému.

14. Ani změna výpovědi této svědkyně nemůže jakýmkoli způsobem v souvislosti s rozchodem matky svědkyně s obžalovaným, obstát jako nepravdivá výpověď, a nelze ani věřit tomu, že by předmětné finanční prostředky následně byly předány svědku M., který ve své podstatě naprosto legálním způsobem své vozidlo prodal v Německu. Pokud se mělo jednat o jakoukoli provizi, z jakýchkoli „obchodů“ zúčastněných osob, nebylo ji možno, byť by se jednalo o obchody legální, získat takovouto v podstatě podvodnou cestou.

15. S odkazem na tyto závěry dospěl jednoznačně Městský soud v Praze k resumé o tom, že rozhodnutí o vině obou obžalovaných i s poukazem na škodu, která byla způsobena ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku, je správné a nesporné, byť obžalovaná Ž. mohla jednat nejméně ve formě nepřímého úmyslu, kdy nepochybně byla srozuměna se svým postupem.

16. V tomto smyslu tedy má odvolací soud za to, že odvolání obou obžalovaných jsou nedůvodná.

17. Jiná je situace stran uloženého trestu. Odvolací soud se shoduje se závěry učiněnými soudem prvního stupně stran uložení druhu a výši trestu obžalovanému P. i obžalované Ž.. Obžalovaný P. je osobou dříve soudně trestanou, navíc se dopustil jednání ve zkušební době podmíněného propuštění, a trest, který mu je uložen, je uložen na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, a je to trest přílehlavý. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Odvolací soud má za to, že se jedná o trest dostatečný, a že není třeba jej navyšovat. Peněžitý trest by pak byl nevydobitelný.

18. Pokud jde o trest uložený obžalované, byť na delší zkušební dobu, bylo třeba zvážit, že se jedná o osobu bezúhonnou. Trest je však přiměřený vzhledem k její aktivitě při provádění podvodných praktik ve společnosti LASA - CARS s.r.o., avšak není třeba tento trest měnit či navyšovat, či ukládat trest peněžitý i s přihlédnutím k tomu, že jmenovaná je dlouhodobě v insolventci. Takový trest by byl nevydobitelný, a naopak by ji nad nezbytný rámec ještě zatížil. U obžalované je jednoznačný předpoklad, že trest, který jí byl uložen jako trest v podstatě výchovný, bude na ní mít jednoznačný vliv.

19. Pokud jde o rozhodnutí o náhradě škody, ztotožnil se odvolací soud i s tímto rozhodnutím soudu prvního stupně. Na odůvodnění tohoto rozhodnutí může toliko odkázat.

20. Ze všech těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, že je shora uvedeno a odvolání všech tří odvolatelů byla jako nedůvodná dle § 256 tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 28. května 2020

JUDr. Hana Hubáčková, v.r.
předsedkyně senátu